

Kázanie brata Franka
7. 9. 2014, 10:00 Krefeld

„Ale majúť toho istého Ducha viery, podľa toho, čo je napísané: Uveril som a preto som hovoril, aj my teda veríme a preto aj hovoríme vediac, že Ten, ktorý vzkriesil Pána Ježiša, vzkriesi aj nás s Ježišom a s vami postaví pred Seba. Lebo to všetko sa deje pre vás, aby milosť, rozmnožená skrze mnohých, rozhojnila ďakovanie na slávu Božiu.“
[2. Korinťanom 4:13–15]

Pieseň Maranatha.

Smieme Pánu na tomto mieste skutočne vo všetkých jazykoch zo srdca ďakovať. Slovo „maranatha“ rozumejú všetci, slovo „merci“ rozumejú všetci. Sme jednoducho veľmi vďační, že všetci, ktorí sú správni vo svojom srdci, rozumejú všetkému správne. Keď myslím na tie štyri piesne, ktoré spevokol spieval včera – v každej piesni bolo evanjelium, bolo zvestovanie plného evanjelia a dnes predsa taktiež. Vo všetkých piesňach, ktoré boli v Božom Duchu zložené a darované, je oslávený náš Pán.

V úvodnom Slove sme počuli: *„...majúť toho istého Ducha viery...“* – to je ten rozdiel medzi tými, ktorí hovoria „veríme“, ale nemajú toho istého Ducha viery. Duch viery nám zjavuje zaslúbenie, ktoré je s vierou spojené a vedie do Slova. Slovo „zaslúbenie“ je v tejto súvislosti jednoducho veľmi dôležité.

V poslednej piesni, ktorú sme spievali, bolo slovo „dnes“ – „Ježiš volá dnes“ – povedzte mi o jednom jedinom mieste, kde Pán niekoho poslal preč a povedal: „Príď zajtra.“ Nie, všetci, každý deň, v každom zhromaždení, na každom mieste. Nikoho Pán neodložil na zajtra, ale všetci, ktorí k Nemu prišli, dostali to, o čo Ho prosili. A máme aj to pramocné Slovo: *„Dnes, ak by ste počuli Jeho hlas...“* [Židom 3 a 4] Nie: *„Zajtra, ak budete počuť Jeho hlas...“*, ale *„Dnes...“*! Ak je Boh prítomný, tak dnes s nami hovorí a my z milosti poznáme naše „dnes“ a vďačne prijmemo a uchopíme, čo nám daroval.

Aj dnes všetkých vítame v drahom mene nášho Pána. Vždy ma premáha, keď si postavím pred oči, čo Boh teraz koná.

Čo by sa stalo, ak by bolo bratovi Branhamovi povedané, že cestu do zámoria nemá konať, ale sa vrátiť do Jeffersonville, aby uskladnil pokrm, ak by predtým v Ámosovi 8:11 nebolo napísané, že Boh pošle na zem hlad: *„...nie hlad po chlebe ani nie smäd po vode, ale hlad*

a smäd počúť Slová Pánove.“ Stojí to tam v množnom čísle, „*Slová Pánove*” – všetky slová, ktoré Pán vyslovil, počúvať, veriť, prijať a mať zjavené skrze Ducha.

Čo by bolo platné... Nechcem hovoriť o sebe, ja s tým nemám vôbec nič do činenia – s povolaním a poslaním nemá nijaký Boží služobník nič do činenia, je to jedine Božia vec. Mojžiš nemusel Boha prosiť, Eliáš nemusel Boha prosiť, nijaký prorok nemusel Boha prosiť, aby ho poslal. Božie povolania a poslania sú Božou vecou a On sa nikoho nepýta.

Verný Pán však aj v tom daroval milosť a povedal nielen: „*Pošlem ťa zvestovať Moje Slovo do iných miest*“, ale povedal aj: „*Zabezpečte si potraviny, pretože príde veľký hlad, a potom budeš stáť v strede ľudu a rozdeľovať pokrm*“. To je tak pravda, ako že Boh žije. Preto Boh skutočne poslal hlad. Preto brat Branham slovo po slove zopakoval slová povolania a povedal: „*Počkaj s rozdávaním pokrmu, kým nedostaneš zvyšok pokrmu.*“ Boh sa skutočne dopredu o všetko postaral. O Svoje Slovo, o pokrm, o zjavenie, ktoré daroval, aby sme mohli všetkému správne porozumieť a správne zaradiť.

Aj dnes máme množstvo pozdravov... všade sa verí a prijíma...

Všetci s nami sledujú a počúvajú, všetci veria Slovu hodiny.

Bratia a sestry, na tomto mieste opakovane hovoríme, že teraz žijeme v najdôležitejšom úseku času milosti a stojíme skutočne veľmi blízko pred návratom Krista, že zaznieva posledná zvesť vyvolania, znovunapravenia, že všetko musí byť privedené späť k Slovu, k prapôvodnému základu, späť k učeniám apoštolov, k rovnakej moci, všetko predsa musí byť na konci rovnaké, ako to bolo na začiatku.

Odvážim sa povedať: nezhrmažďujeme sa zbytočne, spoločne Slovo počúvame, spoločne veríme, spoločne prežijeme dokonanie a uvidíme tvár nášho Pána, ako sme počuli v Slove na úvod.

Ak spievame *Jemu len ver*, tak sa neodvolávame na „nejakú“ vieru, ale na takú vieru, ako hovorí Písmo. Ako náš Pán povedal: „*Kto verí vo Mňa, ako hovorí Písmo...*“ [Ján 7:38] – nie ten, kto verí, ako sám chce a čomu sám chce, ale „*Kto verí vo Mňa, ako hovorí Písmo, rieky živej vody potečú z jeho vnútra. Ale to povedal o Svätom Duchu, ktorého mali dostať uverivší v Neho.*“ [Ján 7:38–39]

Nech Boh dnes mimoriadnym spôsobom požehná našich bratov, ktorí prekladajú. Všetci, ktorí už prekladali, vedia, aké ťažké je nájsť

správne slovo v inom jazyku a podať ďalej to, čo bolo povedané v jazyku, z ktorého prekladajú. Ale vďaka buď Pánu, všetci naši bratia majú rovnaké zjavenie a môžu skrze Božieho Ducha podávať ďalej v iných jazykoch to isté Slovo. Aj za to sme vďační. A ešte jedna vec: nielenže je do 12 jazykov prekladané priamo, ale potom je ďalej prekladané do ďalších jazykov, aby všetci na celej zemi z milosti počuli poslednú zvesť, posledné volanie a taktiež z milosti prežili svoju prípravu.

Prepáčte, ak ešte raz učiním poznámku a zopakujem: ak niekto tvrdí, že so službou brata Branhama všetko skončilo, a ak niektorí dokonca učia, že čas milosti už pominul a trón milosti sa stal trónom súdu... Ja sám som stretol ľudí, bratov, ktorí stáli predou mnou a povedali: „Vytrhnutie nastalo“ a jeden brat dokonca povedal: „Už sme sa vrátili na zem a sme teraz v tisícročnom kráľovstve a ty si si to všetko vôbec nevšimol.“ Vy milí, to bolí v najhlbšom vnútri duše. Keď taký brat ešte môže povedať: „Ja som predsa brata Branhama osobne poznal a počul“, tak musím povedať jedno: „**Musíš osobne poznať Pána!**“. Nestačí osobne poznať proroka, musíš osobne poznať Pána a Jeho Slovo prijať a uchopiť, aby mohlo byť zjavené tebe osobne.

Už sme to tu povedali: Dokonca aj to sfalšovanie, ktoré si bratia dovolili napísať pod fotografiu s ohnivým stĺpom. Všetci viete, že brat Branham 17-krát zopakoval, čo mu bolo povedané 11. 6. 1933: *„Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak budeš ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“* To oni jednoducho brutálne a zločinne zmenili: *„...tak ty predídeš druhému príchodu Krista.“* Slovo „zvesť“ tam viac nenájdete a to potom dali pod fotografiu s ohnivým stĺpom, ako sme to ukázali pred 4 týždňami. Keď potom na internete vidíme fotografiu, kde ľudia pred touto fotografiou pokľaknú a klaňajú sa jej, tak to jednému trhá srdce zhora dolu a zľava doprava. Nie! Naše klaňanie patrí len Bohu samotnému a to sa nedeje pred žiadnym obrazom, ale kto sa chce Bohu klaňať, ten sa mu bude klaňať v Duchu a pravde. A k tomu je v Zjavení 18 pramocné Slovo, keď sa Boží muž chcel klaňať tomu, ktorý mu všetko zjavil, tak dostal príkaz, ktorý musíme aj my všetci dávať ďalej. Zjavenie 19:9–10: *„A riekol mi: Pís! Blahoslavení povolani k večeri svadby Baránkovej. A zase mi riekol: To sú pravdivé slová Božie.“* Že je človek pri takom prežití premožený, to si všetci dokážeme predstaviť. Ale potom stojí napísané: *„A ja som padol*

k jeho nohám, aby som sa mu klaňal. Ale on mi povedal: Hľad, neurob toho! Som tvoj spolusluha a tvojich bratov, ktorí majú svedectvo Ježišovo. Bohu sa klaňaj!“ Bohu sa klaňaj! Bohu sa klaňaj! Halelujah! „Lebo svedectvom Ježišovým je duch proroctva.“

Tu máme rozdiel medzi darom proroctva a duchom proroctva. Nevesta Baránka počuje na každé Slovo a ten istý Svätý Duch, ktorý Slovo dal, ten istý Svätý Duch, to isté pomazanie spočíva na nás, ktorí teraz toto isté Slovo zvestujeme a tých, ktorí teraz toto isté Slovo počujeme. Poslucháč i zvestovateľ stoja pod tým istým pomazaním Svätého Ducha, pretože nepočúvajú nejakého človeka, ale počúvajú to, čo Boh povedal vo Svojom Slove, a nebudú spojení s kazateľom, ale s Bohom, ktorý poslal Svoje Slovo, aby nás uzdravil a zjavil nám ho. Ako často sme už na tomto mieste povedali: Ak evanjelista ustanovuje spojenie so sebou, tak buduje svoje vlastné kráľovstvo. Boží muž je poslaný, aby ustanovil spojenie medzi Bohom a tými, ktorí počúvajú. Tak je budovaná Pánovi cesta a tak všetci prichádzame do skutočného obecenstva s naším Pánom.

Aj v 2. Korinťanom 4, po pramocných slovách, ktoré sme čítali z verša 13: *„Pretože však vlastnime toho istého ducha viery...“* Čo si ako vlastníctvo dostal, to ti patrí! To ti nikto nemôže vziať. Vlastníctvo! Ak je to dom... čokoľvek by si mohol a môžeš vlastniť... Vlastnime to. Nie dnes dostaneme a zajtra stratíme. Bolo nám to Bohom skutočne raz a navždy ako Božie vlastníctvo darované, pretože sme to od počiatku počuli, verili a prijali. Prosím, potvrďte to vo vašich srdciach a povedzte: Pane, tomu verím! Tak sa to so mnou stalo. Nevlastním len Slovo viery, nielen zaslúbenia viery, ale toho istého Ducha viery. *„...podľa toho, čo je napísané: Uveril som, a preto som hovoril...“* Prečo hovorím ja, prečo hovoríš ty? Prečo vydávame svedectvo? Pretože sme uverili a dostali sme Slovo od Boha zjavené.

A potom dokonca priamy pohľad až na koniec našej cesty v čase milosti, verš 14: *„...vediac...“* – nie snívajúc, nie tušiac, nie snáď, – *„Istota blahá, Ježiš je môj...“* blahoslavené vedomie, že všetky zaslúbenia sú áno a amen. *„...vediac, že Ten, ktorý vzkriesil Pána Ježiša, vzkriesi aj nás s Ježišom a s vami postaví pred Seba.“* Efežanom 5:27: *„...nemajúcu škvrny alebo vrásky...“* – Ženách postaví Nevestu pred Svoju tvár neobžalovateľnú a nedotknuteľnú. Pre teba možno nemožné, ale u Boha sú všetky veci možné. Dôverujeme Pánu

a Jeho milosti, že On skutočne všetko dobre učiní s tými, ktorí sa nechajú napraviť, ktorí prijímajú každé Slovo a povedia „Áno“ ku každému Jeho Slovu.

A potom v rovnakej kapitole v tom istom liste čítame vo verši 5 a 6 [2. Korinťanom 4]: *„Lebo nekážeme sami seba, ale Krista Ježiša ako Pána...“* Nie, nezvestujeme Pavla ani Petra, ale zvestujeme to, čo Boh Pavlovi a Petrovi zjavil. Nezvestujeme brata Branhama, ale zvestujeme Slovo, ktoré mu bolo zjavené, tak ako na počiatku, tak bolo zjavené aj teraz na konci.

Ak ešte pomyslíme na to, koľkí premýšľali nad siedmimi pečaťami a hľa, Boh všetko tak nádherne zjavil... stačí to len čítať. V našej knihe o 22 kapitolách Zjavenia, sme túto biblickú knihu skutočne prehľadne predstavili. Presne podľa toho, ako to učil brat Branham – že prvé 4 pečate prebiehajú paralelne so siedmimi cirkevnými obdobiami, že piata pečať sa týka izraelského ľudu, židov, všetkých mučeníkov, ktorí boli zavraždení len preto, že boli židia, až po holokaust v 2. svetovej vojne. Oni stále znova volali po pomste: *„Až dokedy, ... nesúdiš a nepomstíš našej krvi...“* A potom im je dané zaslúbenie, že sa doplní počet ich bratov, ktorí majú byť tiež zabití ako oni [Zjavenie 6:9].

A potom 6. a 7. pečať opisuje to, čo sa stane po vytrhnutí – sedem trúb súdu, sedem súdov nádob hnevu, všetko, čo sa má stať. Ó, Bohu buď vďaka za zjavenie Jeho svätého Slova, za zjavenie celého spásneho plánu a celej spásnej rady nášho Boha. Áno, zo srdca môžeme povedať: *„Lebo nekážeme sami seba, ale Krista Ježiša ako Pána, a sami že sme vašimi sluhami pre Ježiša.“*

A teraz prichádza nádherné svedectvo a vychádzam z toho, že sa to týka všetkých, ktorí sú tu zhromaždení, a všetkých, ktorí počúvajú. Verš 6: *„Lebo je to Bôh, ktorý povedal, aby sa zo tmy zaskvelo svetlo, ktorý sa zaskvel v našich srdciach na osvietenie známosti slávy Božej v tvári Ježiša Krista.“* To amen nebolo dosť hlasné. Stalo sa to predsa. Stalo sa to predsa. Nekázali sme sami seba, zvestovali sme Pána. Tak iste ako Boh na počiatku, keď bolo všetko pusté a prázdne, ale Jeho Duch sa vznášal nad celou vodnou plochou a vyslovil Slovo moci, tak i v našom čase Boh vyslovil Slovo moci a každé Slovo, ktoré On vyslovil, sa stalo realitou. Dokonca i to, že v čase večera malo byť

svetlo a že my smieme v tomto čase z milosti v tomto svetle putovať. Ó, aký verný je Boh! Aké nádherné je Jeho Slovo!

A aj to smieme stále znova povedať: Všetko bolo napísané, aby sme až do konca dostávali poučenie zo Slova.

Napríklad Izaiáš 42, tu máme vo verši 9 zaslúbenie: „*Hľa, skoršie proroctvá sa uskutočnili, a nové teraz oznámim; dám, aby ste počuli o nich prv, ako vypučia.*“ Skôr ako sa stanú! Nielen počuli, oznámim vám, poviem vám to, čo sa už stalo, a to, čo sa teraz deje a čo sa ešte bude diať.

Čítajme to ešte raz: „*Hľa, skoršie proroctvá sa uskutočnili...*“ Amen! „...a nové **teraz** oznámim...“ Teraz! Teraz! V našom čase. „...*nové teraz oznámim, dám, aby ste počuli o nich prv, ako vypučia.*“

„*Kto má uši, ten počuj, čo Duch hovorí zborom!*“

Všetci to môžu čítať, ale len ten, kto našiel pred Bohom milosť, ten počúva, čo Boží Duch teraz Cirkvi hovorí. Všetci ostatní počúvajú všetky ostatné hlasy, ale všetci, ktorí sú narodení z Boha, naklonia svoje ucho k Pánovi a povedia: „*Hovor, Tvoj služobník* (tvoja služobnica) *počúva...*“ [1. Samuelova 3:10] Pochopili sme, čo znamená počuť, čo Duch hovorí zborom. Všetko, čo sa už naplnilo, leží za nami, a to, čo sa teraz deje, nám Pán oznamuje, vedie nás práve teraz, dnes: „*Dnes, ak by ste počuli Jeho hlas...*“, aby ste boli zavedení do toho Slova, ktoré je určené pre dnešok, pre vás v tomto čase, aby ho skrze Svätého Ducha zjavil.

Aj v Izaiášovi 44 je dobre známe Slovo vo verši 3: „...*ako vylievam vody na žíznivé a potoky na sušinu; tak **chcem** vyliat Svojho Ducha na tvoje semä a svoje požehnanie na твоjich potomkov*“ [podľa nem. prekladu]. Boh to predsa tak povedal: „**chcem** to“, je to Božia vôľa, aby bol na Jeho semeno vyliaty Jeho Duch aj v našom čase. Na tom sa skutočne nič nezmenilo. Ešte stále žijeme v časovom úseku, keď Svätý Duch pôsobí v celom svete. V Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, Božom Synovi bol Boh osobne – Emanuel – s nami a my vieme, náš Pán je „*Bôh zjavený v tele, ospravedlnený v Duchu...*“ Ale pred Svojím vystúpením do nebies dal zaslúbenie, že pošle Svätého Ducha. Svätý Duch nie je žiadna ďalšia osoba. Svätý Duch je Boží Duch. Boží Duch koná vždy v zhode so Slovom Božím, vedie dnu do Slova a zjavuje nám ho do najhlbších hĺbok.

Takže tak to povedal Boh sám:

„...ako vylievam vody na žíznivé a potoky na sušinu; tak **chcem vyliat' Svojho Ducha na tvoje semä** a svoje požehnanie na твоjich potomkov...“

Chceme čítať v Izaiášovi 53, kto je týmto semenom. Izaiáš 53:10: „Ale Pánovi sa ľúbilo Ho tak zdrtiť a strápiť nemocou, aby, ak Jeho duša položí obeť za hriech, videl Svoje semeno, bol dlhoveký, a to, čo sa ľúbi Pánovi, zdarilo sa v Jeho ruke.“

„Jeho semeno mu bude slúžiť...“ Tak to stojí v žalme 22:31: „Jeho semeno mu bude slúžiť...“

Dovoľte mi zo srdca urobiť vo viere túto poznámku: Aj keď je v medzičase uprostred pšenice burina, predtým ako padne pozdný dážď, predtým ako nastane posledné pramocné pôsobenie Svätého Ducha, bude každá burina vytrhaná a poviazaná. Pri poslednom vyliatí Svätého Ducha bude len čistá pšenica a čistú pšenicu vezme náš Pán do sýpky a burinu, ktorá bola predtým vytrhaná a zviazaná spáli v ohni.

Prečo sme teraz posväcovaní skrze krv Baránka? Oddeľovaní! Slovo „posvätený“ v sebe zahŕňa už od Starého zákona „oddelený a Bohu posvätený“. Tak ako bol izraelský ľud oddelený od všetkých ostatných národov a určený byť Božím vlastníctvom, tak sme my, ako Cirkev Novej zmluvy, oddelení... „Preto vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a Ja vás prijmem...“ [2. Korinťanom 6:17]

Skutočne sme nechali cez seba prejsť kompletnú nápravu a vieme, že Pánovo Slovo vykoná aj s nami a v nás všetko, skutočne všetko, k čomu bolo poslané. Tak iste ako sme ho počuli, prijali a uverili mu. „Blahoslavená ty, ktorá si uverila, pretože zaslúbenie, ktoré ti Pán dal, sa naplní!“ [Lukáš 1:45 podľa nem. prekladu]

Blahoslavený si ty, blahoslavení sme my, a to povedal náš Pán sám: „Vaše oči sú blahoslavené, že vidia, a vaše uši, že čujú.“ [Matúš 13:16] To predsa povedal náš Pán sám a tak to je, tak to zostáva. Uši, ktoré sú otvorené, aby počuli, oči, ktoré sú pomazané, aby videli. Buďte úprimní, Boh daroval milosť k obom veciam: počuť i vidieť – a prijať a všetko mať z milosti zjavené.

Takže: Boh dal zaslúbenie, že vyleje Svojho Ducha na všetko telo a potom na záver na Svojich synov a dcéry. V medzičase skutočne celé charizmatické hnutie, všetky letničné hnutia, skutočne všetci,

viac ako 550 miliónov kladie nárok, že sú pokrstení Duchom, ale nikto z nich sa nenechá Duchom viesť do pravdy. Všetci ostávajú v trojičnom učení, v trojičnom krste. Všetci oslavujú sami seba, kráčajú po vlastných cestách, hľadajú do Ríma, ale vyvolený zástup je vyvolaný von a my veríme a dôverujeme, že Pán len v tých Svojich Svoje dielo dovedie k záveru. Amen. Halelujah!

V liste Jakoba máme nádherné Slovo, ktoré sme vždy znova čítali, kde náš brat Jakob veľmi zreteľne hovoril o tom, čo sa bude diať pred návratom Krista.

Tu stojí napísané, Jakob 5:7: „*Tedy pevne vytrvajte, milí bratia, až do návratu Pánovho.*“ [podľa nem. prekladu] Tu sa predsa jedná o návrat. O návrat Pánov. „...*idem vám pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, vrátim sa a poberiem si vás k Sebe.*...“ Nechcem vysloviť iným jazykom výčitku, ale dovoľte mi povedať nasledovné: Presne 17-krát však stojí v našej [nemeckej] Biblii slovo „návrat“ v spojení s druhým príchodom Ježiša Krista. Vo všetkých ostatných prekladoch stojí len slovo „príchod“. V našej Biblii je slovo „návrat“. Sú predsa rôzne príchody Pána: Pán príde, aby sa posadil na trón Svojej spravodlivosti a súdil všetky národy – Pán príde viackrát – príde a postaví Svoje nohy na Olivový vrch. My však čakáme na Jeho zasľúbený návrat ako Ženicha: „...*idem vám pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, vrátim sa a poberiem si vás k Sebe.*...“

Tu stojí predsa napísané – ešte raz 7. verš Jakoba 5: „*A tedy pevne zotrvaťe, milí bratia, až do návratu Pánovho.*“ Predtým sme počuli chórus Maranatha. Vieme, že náš Pán čoskoro príde. „...*až do návratu.*...“ a v súvislosti s tým je povedané: „*Myslite na to.*...“ Tu musíme urobiť prestávku a na chvíľu sa zamyslieť. Tu stojí napísané: „*Myslite na to, roľník očakáva vzácny plod zeme a čaká naň trpezlivo, až dostane včasný a pozdňý dážď.*“ Myslite na to. Aj my na to smieme myslieť. Pán sa nikdy neomešká a je nám povedané, že máme v čase pozdňého dažďa Boha prosiť o dážď a brat Branham, muž hodiny, hovorí: na konci padne jarný aj pozdňý dážď naraz – nastane dvojnásobné navrátenie a Boh Svoje Slovo potvrdí a dovedie k záveru Svoje dielo v tých, ktorí mu uverili.

Jednoducho krásne, že Boh v našom čase poslal proroka. A naveky to zostáva tak, že Slovo prichádza k prorokovi, nie k evanjelistovi, ale

k prorokovi! Preto Boh proroka zaslúbil, poslal ho a celé Slovo bolo zjavené.

Vo veršoch 8 – 9 je potom vyslovené napomenutie: „*Aj vy trpezlivo vytrvajte...*“ „*Lebo trpezlivo vytrvať vám činí núdzu, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu, odniesli zaslúbenie.*“ [Židom 10:36, podľa nem. prekladu] Trpezlivo, nie byť netrpezliví, jednoducho trpezlivo vytrvať vo viere a vedieť, že náš Pán sa neomešká – všetko sa stane v pravý čas.

„*Hľa, skoršie proroctvá sa uskutočnili, a nové teraz oznámim; dám, aby ste počuli o nich prv, ako vypučia.*“ [podľa nem. prekladu] Predtým ako nastane dokonanie, nám Boh oznámil, čo sa stane počas pozdného dažďa, čo k dokonaniu z milosti patrí.

Čítam verš 8 ešte raz: „*Aj vy trpezlivo vytrvajte, upevnite svoje srdcia, lebo sa priblížil príchod Pánov.*“ Teraz sa vás pýtam: Kedy v uplynulých 2 000 rokoch mohlo byť toto biblické miesto čítané a zvestované s takou zreteľnosťou a s takýmto presvedčením, ako to je v našom čase? Ak čítame v spevníku *Letničný jasot* [Pfingst Jubel] piesne, ktoré tam boli zložené: *Už tak dlho čaká Nevesta, ó, Pane, na Tvoje zjavenie...*

Vo všetkých prebudeniach, ktoré boli v minulosti, bol príchod Pána a príprava taktiež témou zvestovania.

V našom čase však, bratia a sestry, v našom čase smieme skutočne povedať: Teraz je to tak ďaleko. Teraz je to tak ďaleko. „*A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.*“ [Lukáš 21:28]

Tu nemáme len toto napomenutie: „...*lebo sa priblížil príchod Pánov.*“ Tomu verím, ale potom stojí napísané: „*Nevzdychajte, bratia, druh proti druhovi, aby ste neboli odsúdení. Hľa, Sudca stojí pred dvermi!*“

Bratia a sestry, nielen medzi tebou a Bohom, ale medzi každým bratom a každou sestrou musí byť všetko vyčistené. Ak niekto niekde ešte niečo má, prosím, prosím: Nehovorte jeden o druhom, hovorte jeden s druhým. Kto hovorí o niekom druhom, stojí na strane žalobníka bratov. Pretože v tom, čo o druhom hovorí, je nejaká žaloba, niečo je vyčítané. Ale v momente, keď my všetci hľadáme do zrkadla Slova, tak viac nevidíme iných. Pozri sa do zrkadla. Koho tam vidíš? Vidíš seba. Preto písal Jakub aj o tom, že máme skutočne

hľadieť do Slova. Preto písal Pavol: „...*nech skúša sám seba človek...*“ [1. Korinťanom 11:28] Modliť sa môžeme za všetkých, ale ak niečo proti niekomu máme, tak hovorte jeden s druhým, nikdy nie o niekom druhom. **Od dnešného dňa to, prosím, berte vážne. Nedovoľte, aby vám niekto hovoril niečo o niekom inom. Budzte bdeli a už to ani raz nerobte! Nepočúvajte, ak niekto chce povedať niečo o inom. Jednoducho to treba zastaviť a nech príde ten brat alebo tá sestra, aby sme mohli spolu hovoriť.** Prosím, prosím, čas pokročil. Ako sme tu čítali, nielen o návrate Pána, o roľníkovi, ktorý čaká na vzácny plod a pozdný dážď, je tu písané pre nás, pre teba a mňa: „*Nezdychajte, bratia, druh proti druhovi...*“

Takže už viac žiadne vzdychanie, skutočne už viac nič také. A ak niekto niečo cíti, tak choď za tým bratom, choď za tou sestrou, hovorte jeden s druhým v láske, a tak ako Boh odpustil nám, tak my odpustíme všetkým, ktorí sa voči nám previnili. Nič nebude započítané, Boh všetko odpúšťa.

Ešte jedna myšlienka, bratia a sestry, ktorá sa týka konečného času a toho, čo Boh teraz koná. Nie že by sme my o nás alebo o mne osobne niečo hovorili..., ale vráťme sa ešte raz k tomu, čo sme stručne naznačili už pred 4 týždňami: všetci tí, ktorí veria, že so službou brata Branhama všetko skončilo, až k tomu, že Pán už prišiel, a vy viete prečo – pretože tvrdia (a brat Branham to povedal), že anjel zo Zjavenia 10 zostúpi, keď je na zemi siedmy anjel zborov. Namiesto toho, aby sa vrátili späť ku Slovu a pochopili, verili, že ten istý Pán, ktorý sa ľudu izraelskému zjavil v ohnivom a oblakovom stĺpe, vo dne i v noci osvetľoval cestu, ten istý Pán sa predsa aj v našom čase stále znova skláňal – to, čo sa stalo 28. 2. 1963, keď sa Pán sklonil v nadprirodzenom oblaku – On je predsa stále ten istý, ktorý bol v oblaku, Anjel zmluvy a ktorý na základe Zjavenia 10 zostúpi, je to stále Ten istý, úplne jedno, ako, kedy a kde sa zjavuje. Teraz sa predsa jedná o to, aby sme mohli biblicky zaradiť veci, ktoré stoja v Biblii, a aj tie, ktoré povedal brat Branham, jednoducho s dokonalým porozumením a plným zjavením Ježiša Krista. Mal by som potom len jednu otázku: Ak by Pán prišiel v roku 1963, prečo brat Branham ešte v roku 1965 zdravil všetkých tých, ktorí čakajú na návrat Pána?

Bratia a sestry, Slovo pravdy je pre nás všetkým! Skutočne. A nebudeme počúvať žiadny výklad, budeme zo srdca veriť len

Božiemu Slovu. Keď sa Pán vráti, tak mŕtvi povstanú a my, ktorí žijeme, budeme premenení a spoločne budeme vzatí k Pánu v oblaku – to sú predsa Božie skutočnosti! Tak sa to stane! Čo chce človek s výkladom? Boh je vo Svojom Slove a každé Slovo je spojené s naplnením toho, čo zaslúbil.

Aj za to môžeme nášmu Pánovi vždy len zo srdca ďakovať. Skutočne zo srdca ďakovať. Ale... dovoľte mi ešte aj toto povedať: Všetci, ktorí veria, že so službou brata Branhama všetko skončilo, sú proti bratovi Frankovi, pretože jednoducho došli k záveru, že po bratovi Branhamovi viac nič nemôže prísť, nič viac prísť nesmie, a preto ani ten brat v Nemecku nemá žiadne právo povedať, že bol povolany – to je tragický a smrteľný následok toho, keď sa verí, že všetko skončilo. Viete, čomu ja verím? Verím, že jeden úsek skončil, ale že začal nový úsek a že tento úsek teraz stále prebieha.

Myslite na to. Pri odchode brata Branhama nikto vo svete o zvesti ešte nepočul. Ešte nikto o zvesti nič nepočul. Pokrm bol uskladnený, kázania boli kázané, avšak v apríli 1966 nebolo vytlačené ani jedno kázanie. Bol to brat Frank, ktorý musel prosiť o to, aby boli kázania vytlačené, aby sa ďalej mohli prekladať. Dovoľte mi však pokojne povedať aj toto: Smrteľným následkom je aj to, že aj v našom okolí všetci bratia, ktorí sa síce odvolávajú na brata Branhama, vôbec nemyslia na to, aby boli na tomto mieste účastní bohoslužby. Vôbec nemyslia na to, aby čítali nejaký obežník. Nie. Oni nepotrebujú bohoslužbu, nepotrebujú brata Franka, nepotrebujú obežníky, nepotrebujú vôbec nič. Oni majú všetko, čo prorok povedal, a stali sa spolkom, lôžou, klubom. Keď som dokonca na internete videl, že ľudia pred touto fotografiou pokľaknú a klaňajú sa jej... to je modloslužba a ešte raz modloslužba! Čo s tým máme my do činenia?

Prapríčina však leží v prvom sfalšovaní, že so službou brata Branhama všetko skončilo a vôbec nikto nemá právo tvrdiť, že má povolanie alebo poslanie.

My však Bohu Pánu ďakujeme. On sa ničím nezdržuje.

V spojení s tým sa mi však pred krátkym časom stalo niečo veľkým – a tým budem končiť a dúfam, že nekončíme s negatívnymi myšlienkami, ale skutočne s tým, čo Boh v našom čase vykonal, a že to vďačne prijímame a uchopíme. Nech si všetci ostatní konajú, čo považujú za dobré alebo správne – ty a ja, my a náš dom, my ako

Cirkev chceme a budeme slúžiť Pánu. Budeme vďační za to, že zvest dosiahla končiny zeme.

Mňa to vždy nanovo naplňa vďačnosťou, keď mi bratia povedia... Pozrite napríklad na brata Zinka. V roku 1967 vo Winterthure vo Švajčiarsku počul prvé kázanie a odvtedy sme v Pánu zo srdca spojení.

Všetci, ktorí sú z Boha, počujú Božie Slovo, prijímajú, uchopia a sú vďační. A tí, ktorí povolanie zapierajú (a teraz nie preto, že by šlo o mňa)..., ale je pravda, že Pán skutočne všetko prenikajúcim hlasom povolanie vyslovil – čo má potom urobiť so všetkými tými, ktorí prechádzajú okolo, rozprávajú svoje vtipy a hľadajú opovržlivo naľavo a napravo – čo má urobiť s nimi? Opovrhujú mnou alebo opovrhujú všemohúcim Bohom, ktorý poverenie a poslanie vyslovil? Nejedná sa predsa vôbec o mňa, jedná sa predsa o to, čo Boh práve teraz koná. Dnes, nie včera, dnes! Nie včera, v čase brata Branhama, ale dnes, ak počujete Jeho hlas... To porovnanie mi nedávno Pán dal ku potešeniu.

V 3. liste Jána... Tento mimoriadny muž Boží, ktorý bol na ostrove Patmos a dostal posledné zjavenie, poslal svojmu spolupracovníkovi, milovanému Gájovi list. Prečítam len verše 1 a 4 z 3. listu Jána 1: „Starší milovanému Gájovi, ktorého ja milujem v pravde.“ A potom mu želá všetko dobré a zdravie a hovorí o Božej pravdivosti a vo verši 4: „Väčšej radosti nad to nemám, než aby som počul, že moje deti chodia v pravde.“ Existuje pre mňa väčšia radosť ako vedieť, že vy putujete v pravde? Že Pán daroval Slovo pravdy a že pravda Slova nás oslobodila od každého bludu?

Tomuto mimoriadnemu Božiemu mužovi, apoštolovi Jánovi, Pán povedal: „Ak chcem, aby zostal, dokiaľ neprídem, čo tebe do toho?“ [Ján 21:22] Chcel, aby zostal, až kým nebude môcť byť Cirkvi darované na ostrove Patmos posledné zjavenie.

„Ak chcem, aby zostal, dokiaľ neprídem, čo tebe do toho?“ Potom tu máme smutnú správu vo verši 9. Čítajme najprv verš 8: „Sme teda podlžní prijímať takých bratov, aby sme boli spolupracovníkmi pravde a Cirkvi.“ Aby sme boli spolupracovníkmi pravde. A potom vo verši 9 príde smutné zistenie: „Písal som zboru, ale Diotrefes, ktorý chce byť prvým medzi nimi, nás neprijíma.“

Držte sa pevne – mimoriadny muž Boží, ktorý poznal Pána osobne, ktorý videl, počul a prežil Jeho vzkriesenie a dostal záverečné poverenie

ísť na ostrov Patmos, aby dostal posledné zjavenie – a potom niekde niekto, nejaký vedúci zboru... Áno, Ján im píše, že by rád prišiel a on povie: „Nie. To nejde. Nemusíš chodiť.“ Áno. Predstavte si to raz. Toľkí sa odvolávajú na zvesť, ale chcú byť niečím mimoriadnym a niečo znamenať a vôbec nemyslia na to, pozvať brata Franka alebo nechať brata Franka hovoriť. Nie. Vôbec nie. Oni sú sami pre seba skutočne veľmi dôležití. Keď som toto čítal, myslel som si: Všetko sa opakuje. Myslel som aj na to, ako brat Branham mne, bratovi Frankovi, povedal: „Mohol by si namiesto mňa kázať v Los Angeles?“ Ten brat Branham, ktorý mi v angličtine zopakoval to, čo mi Pán v nemčine povedal, a potom dal k tomu presné vysvetlenie a povedal: „Počkaj s rozdávaním pokrmu...“, ktorý na mňa položil ruky a povedal: „Tak iste, ako ťa Pán povolal zvestovať evanjelium, máš právo modliť sa za chorých, pretože kto bol povolaný kázať evanjelium, ten bol povolaný modliť sa za chorých.“ Muž Boží, muž hodiny, bol použitý k tomu, aby na úbohého brata Franka, ktorý je skutočne ten najmenší zo všetkých a sám nie je hodný úradu a poslania, položil ruky, modlil sa, aby bol Boh so mnou a požehnal službu, ktorú mi dal.

Ešte raz: my to nikomu nenanútíme, ale toľko predsa musí byť povedané: Všetci, ktorí sú teraz z Boha, budú mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná. Bez kritiky, ale smiem sa spýtať: Môžeme mať spoločne miesto pri Pánovej hostine a pritom sme na zemi počas uplynulých 40 rokov spolu nesedeli v žiadnom zhromaždení, neslávili sme spolu večeru Pánovu, mohli by sme mať potom účasť na svadobnej hostine, ak sme na zemi jeden druhého nepoznali, ak sme opovrzhivo prešli popri tom, čo Boh teraz koná, a môžeme si potom myslieť, že všetci budeme u Pána?

Bratia a sestry, kto je z Boha, počúva Božie Slová! Kto je z Boha, má účasť na tom, čo Boh z milosti teraz koná!

Skoršie proroctvá Boh naplnil a nové oznámil a to On napĺňa teraz v našom čase a my prejdeme od viery k realite.

Bratia a sestry zo všetkých krajín Európy, zo všetkých krajín v celom svete: Boh vám, Boh nám daroval milosť byť zhromaždení v Jeho mene a zvestovať Jeho Slovo – na čom môžu mať účasť všetci v celom svete.

Posledná zvesť zaznela a Pán nám bol až dodnes milostivý. Aj my čakáme v trpezlivosti a vo viere, kým nepadne jarný i pozdny dážď,

kým nebude Cirkev jedno srdce a jedna duša. Viac žiadna burina ani kúkoľ. Tam je čistá pšenica, na ktorú padne pozdný dážď a slnko spravodlivosti spôsobí v pšenici dokonalú zrelosť a Ženích bude môcť prísť, aby vzal domov Svoju krvou vykúpenú, v Slove obmytú Cirkev-Nevestu, skrze Svätého Ducha zavedenú do každej pravdy.

Napadá mi ešte aj táto poznámka: Prosím, berte to vážne. Boh môže zapečatiť len Boží obsah! Zapečatenie Duchom pravdy môže nastať, len ak je v tvojom srdci len Slovo pravdy. Ak je v srdci nejaký výklad, tak Boh Svoju pečať nemôže dať! Svoju pečať dáva len na Slovo, ktoré sme prijali a uchopili! Kde sú výklady, môže byť pomazanie, ale nie pečať! Pečať je len tam, kde je Boh absolútne prítomný! V krvou vykúpenom zástupe, ktorý Slovo zo srdca prijal a zo srdca mu verí!

Jemu buď česť! Všetok ľud povedz Amen! Všetko ľud povedz Halelujah!

Povstaňme, aby sme spoločne ďakovali Pánovi.

Možno dnes ešte raz poprosíme spevokol – bolo by pekné, ak by sme raz počuli pieseň v anglickom jazyku, pretože v celom svete veľká časť ľudí hovorí anglicky. Ale akokoľvek je vedúci spevokolu vedený.

Bratia a sestry, skloníme pred Bohom svoje srdcia v pobožnosti a ctibázní pred Bohom a Jeho Slovom. Ďakujeme Bohu za to, čo práve teraz koná. Vidíme zaslúbenia, ktoré naplnil. Aj zaslúbenie: „*Poslem vám proroka Eliáša, predtým ako príde deň Pánov veľký a strašný.*“ Vidíme všetky zaslúbenia, ktoré Pán naplnil. Vidíme, ako je On prítomný. Halelujah! Halelujah! Ktorý je prítomný, ktorý teraz naplňa zaslúbenia, ktorý Svoj ľud vyvoláva von zo všetkých národov, jazykov a kmeňov, aby krvou vykúpený zástup obmyl v Slove pravdy od všetkých tradícií a výkladov.

V krvi sme obmytí od všetkých hriechov, v Slove sme očisťovaní od všetkého, čo v Slove nie je napísané. Cirkev Slova je rovnako svätá ako Ženích Slova.

„Posväť ich vo Svojej pravde. Tvoje Slovo je pravda.“

Milovaný Pane, kladiem nárok na Cirkev-Nevestu, ktorá je vykúpená Tvojou krvou, očistená Tvojím Slovom a je zapečatená Svätým Duchom ku dňu Tvojho slávneho príchodu. Milovaný Pane, očakávame Ťa v našom čase a ďakujem Ti, že všetkým dávaš

porozumenie pre Písmo – pre všetky biblické miesta, ktoré sú určené pre náš čas – preto si otvoril naše porozumenie. Ďakujeme Ti aj za to, čo sme čítali v 2. Korinťanom 4. Ty si na začiatku povedal: „*Buď svetlo!*“ a bolo svetlo. Ty si v našom čase hovoril a prišlo svetlo.

Teraz, predtým ako bude spievať spevokol, len jedna otázka: Pre koho je to nové? Kto vstúpi na pôdu zjavenia? Kto prijme a uchopí, čo Boh zaslúbil vo Svojom Slove? Prosím, ak ste sa ešte nerozhodli, rozhodnite sa dnes. Neprechádzajte pomimo toho, čo Boh teraz koná.

Oznámil nám nové veci a zjavil nám Svoje Slovo – prorocké a učiteľské Slovo – a my smieme zvestovať Ježiša Krista ako toho ukrižovaného, ako toho, ktorý povstal a vystúpil do nebies a vrátil sa, aby nás vzal domov.

Milovaný Pane, kladiem nárok na všetkých, ktorých si vykúpil Svojou krvou, ktorých si vo Svojom Slove posvätil. U Teba sa to všetko už stalo, aj keď sa to pri nás ešte len stane, pred Tebou je aj s nami všetko už dokonané. Milovaný Pane, nech sa ešte tí poslední rozhodnú pre Teba, zaujmú svoj postoj v Slove a dostanú zjavenie všetkého toho, čo si nám v tomto čase z milosti daroval. Chválené buď Tvoje nádherné meno. Halelujah.

Teraz budeme počuť pieseň.

- 1. Nech teraz na nás všetkých padne Tvoj Duch,
tak ako v Jeruzaleme v hornej sále.
Ten istý oheň pošli dolu z neba,
nám v tomto čase plnom starosti a trápenia.*
- 2. Nech teraz na nás všetkých padne Tvoj Duch,
tak ako raz padol v dome Kornélia.
Ó, krsti nás všetkých svätým ohňom,
a vyžeň zo srdc všetko strach.*
- 3. Nech teraz na nás všetkých padne Tvoj Duch,
a nech sa k Tebe obracajú zástupy, ako to raz bolo,
nech v našom strede pôsobí moc Ducha,
daj nám všetkým evanjelium života.*
- 4. Nech teraz na nás všetkých padne Tvoj Duch,
ako sa raz diali divy.
Čakáme v modlitbe v sále zaslúbenia,
príď skoro a daj, žeby sme prijali Tvoju moc.*

5. *Prebuď Svoje deti, ktoré spia,
na dohodenie kameňom od Teba pri brehu Kedrona.
Príď k nám opäť, ako si to činil predtým,
a polož na nás tú prebodenú ruku.*

Amen, jednoducho pramocné! Dokonale sa hodí! Máte ešte jednu pieseň? Chvála a česť buď Pánu! Nádherné evanjelium. Halelujah!

1. *Slávim milosť tak nádhernú, ktorá sa mi stala,
bol som od Neho vzdialený, milosť ma prenikla.*
2. *Tá milosť mi zobrala strach, učí bázni Božej,
pochybujúcich neverných, naučí tiež veriť.*
3. *Prešiel som cez tmu hriechu noc, námahu a bolesť,
milosť mnou mocne prenikla, večnú spásu dala.*
4. *Až tam v zemi vykúpených, budem stáť pred trónom,
to z milosti, že ma našiel, krížom cenu splatil.*
5. *Až tam budem v Jeho sláve, 10 000 rokov,
moje srdce spievať bude, o milosti večne.*

Amen. Ďakujem. Teraz prosím, aby sme spoločne spievali chórus *Prichádzajú od východu a západu*. Prosím brata Yuriho Gebernyka, aby prišiel a ďakoval s nami.

*Prichodia od východu,
západu a všetkých strán,
by hostili sa čo hostia Kráľa,
jak šťastní sú to ľudia!
Budú Jeho tvár vidieť, slávu Jeho budú zriekť,
blahí to účastníci, jeho klenoty v sláve.*

[modlitba]

Nášmu Bohu buď česť. Nevie, ako sa vedie vám, ale ja by som mohol vďačnosťou plakať. Vzdávať česť Pánu, ktorý nás tak milostivo navštívil, ktorý si vzal čas, aby s nami hovoril, aby nechal zaznieť posledné volanie. Prosíme ešte brata Didiera, aby sa s nami modlil, a bratovi z Angoly dávame na cestu pozdravy a tiež všetkým služobníkom Slova dávame pozdravy a obzvlášť nášmu bratovi Adimu z Rumunska.

[modlitba]

*[: Skoro už skoro, ako krásne
tam s jasaním vjdeme. :]*

Nášmu milovanému bratovi z Angoly by sme chcem dať požehnanie a pozdravy pre všetkých v celej krajine. Jednoducho želanie Božieho požehnania. Nech je Pán s tebou. Vezmi pozdravy bratom a sestram. Sme spojení v Božej láske. Ak Boh daruje milosť a Pán ešte nepríde, tak som pripravený ešte raz prísť. Bol som niekoľkokrát privítaný, či už v Kinshase, kde dal prezident k dispozícii svoje auto a šoféra, srdečne ma privítal a tak isto to bolo v Angole. Boli sme na ceste z letiska a prišiel telefonát a prezident ma srdečne vítal a želel Božie požehnanie mne a celej krajine. Nech ťa Boh požehná a je s tebou. Amen.

*[: Skoro už skoro, ako krásne
tam s jasaním vojdeme. :]*

Halelujah. Teraz sa rozlúčime s vami, ktorí ste v celom svete pripojení cez internet. Ak Boh chce, budeme mať počas prvého víkendu v októbri 50. výročie prvej misijnej cesty do Indie v októbri 1964. Ak Boh chce a my tu ešte budeme, tak to stručne spomeniem – ako mi dal brat Branham mená a ako bolo všetko skutočne Bohom pripravené a Pán požehnal.

Vezmite si všetci Slovo so sebou, premýšľajte nad ním vo svojom srdci vo viere, skutočne vo viere a všetko vám bude zjavené. Spoločne kráčame ku dokonaniu a sme vďační, že sa Pán vráti, aby nás vzal do slávy.

Keď brat Yuri Gebernyk tak Pánovi ďakoval, tak to vám môžem povedať – bola to modlitba plného evanjelia. Keď myslím na to, že som bol vo vtedajšom Rusku, či v Moskve, Sankt Petersburgu, v Urale, v Perme, Novosibirsku, Karagande, všade viedol naše kroky Boh a my sme smeli niešť Slovo hodiny – Boh jednoducho volá von. Ó, chválené, chválené buď Jeho sväté meno teraz a na všetky veky.

Halelujah, budiž chválen. Halelujah. Amen.

Halelujah, budiž chválen. Pane, požehnaj nás.

Amen.